

Jeste li seksualno (ne)inteligentni?

Jednako kao što svog limenog ljubimca svake godine vozite na tehnički pregled, nemojte oklijevati pregledati ni onog puno važnijeg. Istražili smo kojih se sve spolnih bolesti trebamo pripaziti, kako ih prevenirati, koliko se često Hrvati testiraju na spolno prenosive bolesti, ali i zašto zaziremo od razgovora o spolno prenosivim bolestima

PIŠE **IZABELA LAURA**

Ako se ne sramimo stupati u seksualne odnose, zašto nam sam spomen testiranja na spolne bolesti izaziva sram? Ako svjesno i voljno živimo svoju seksualnost, zašto oklijevamo govoriti o svom spolnom zdravlju? Roditelji su nas naučili da trebamo redovno ići stomatologu, u vrtiću smo saznali kako je higijena ruku važna za održavanje sveukupnog zdravlja i prevenciju bolesti, a u školi smo dobili saznanja kako funkcionira naše tijelo, čemu služe pojedini njegovi organi i kako očuvati njihovo zdravlje.

O spolnosti se u edukativne svrhe malo ili nimalo govori u obrazovnom sustavu, na medijskim platformama i u javnosti općenito, a protok informacija koji se događa pod krovom roditeljske kuće nije „instanca” na koju se treba osloniti.

– Jako je međutim važno da spolna edukacija započne prije nego mladi steknu prvo seksualno iskustvo, pri čemu se usvaja navika odgovornog seksualnog ponašanja – kaže doktorica **Tatjana Nemeth Blažić**, voditeljica Odjela za promicanje odgovornog spolnog ponašanja u Službi za promicanje zdravlja Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo.

Jer, činjenica jest da su ljudi seksualna bića. Svoju seksualnost možemo ili ne moramo aktivno izražavati niti o njoj razmišljati i razgovarati, no seksualnost kao važan dio čovjekova života ne možemo osporiti. Postoje spolni organi, postoje hormoni i postoje određeni porivi. Postoje želje i maštarije, postoji užitak i postoji život. Jednako tako, postoje i spolno prenosive bolesti. Bolest općenito nije tema o kojoj volimo govoriti, no tu skupinu bolesti posebice obavlja veo stigme.

Vrlo često ponašamo se i rezoniramo kao da one ne postoje, a ako i postoje gard nam je u stilu – „mi ih sigurno nećemo dobiti; testiranje na spolne bolesti je za one promiskuitetna ponašanja, a mi nismo ti. Pazimo s kim spavamo i uvijek koristimo zaštitu”.

A onda se ipak dogodi! Ili je prezervativ puknuo ili ga nismo koristili za sve vrste seksa koje smo prakticirali tu večer ili smo pak na njega jednostavno zaboravili u naletu

strasti. Osim toga, postoje spolno prenosive bolesti koje ni prezervativ ne može spriječiti.

Da bismo to znali, trebamo se educirati. Educirati se o spolno prenosivim bolestima i odgovornom spolnom ponašanju, jer preuzimanje odgovornosti karakteristika je zrelih ljudi.

– U tome je razlika između djece i odraslih ljudi. Ako jako rano učimo da treba zube oprati bar dva puta dnevno, ujutro i navečer, tako isto možemo naučiti brinuti se o vlastitim spolnom zdravlju – decidirana je **Marina Nekić**, docentica na Odsjeku za psihologiju na Filozofskom fakultetu u Zadru.

POKVARENI ZUBI I LOŠ ZADAH pokazuju našu brigu o oralnom zdravlju, no koliko brinemo o sebi pokazuje i naše stanje „tamo dolje”. Upravo zato, odlučili smo progovoriti o onome o čemu se nerado piše kada je riječ o seksu i seksualnosti te se pozabaviti pitanjem spolnog zdravlja. Istražili smo kojih se sve spolnih bolesti trebamo pripaziti, kako ih prevenirati, koliko se često Hrvati testiraju na spolno prenosive bolesti, ali i zašto zaziremo od razgovora o spolno prenosivim bolestima.

U tu svrhu porazgovarali smo sa stručnjacima iz područja spolnog zdravlja i odnosa prema njemu, epidemiologinjom prim. Tatjanom Nemeth Blažić, geštalt psihoterapeutkinjom i seksualnom terapeutkinjom doc.dr.sc. Marinom Nekić te seksologom i sociologom prof.dr.sc. Aleksandrom Štulhoferom.

– Shvaćanje ljudske seksualnosti kreće od stavova koji ograničavaju seksualnost, do stavova koji slave seksualnost. U psihologiji se na seks gleda kao na prirodni, zdravi i ugodni aspekt ljudskog života te kao na jednu od središnjih motivacijskih sila. Stoga još uvijek ostaje otvoreno pitanje – zašto su seks i seksualnost s golemim potencijalom za zadovoljstvo i jasnom ulogom u opstanku vrste, toliko često izvor poteškoća, ograničenja i restrikcija – govori Marina Nekić.

Čovjekov pokušaj da nadide ono tjelesno potiče još od antičkog doba, a u našoj je zapadnoj kulturi, pogotovo u onim konzervativnijim društvima seksualnost i dalje prostor šutnje i sukoba. Nije stoga čudno da se o poremećajima, ali i bolestima spolnog sustava nerado govori, a upravo su provjerene informacije ono što nam može pomoći da seksualni život živimo maksimalno sigurno i sa zadovoljstvom.

– Možda bi netko rekao da jednim klikom dođete do svega što vam treba. Međutim, u šumi informacija teško je biti kritičan ako nemate predznanja i ako ne znate stoji li iza toga znanstvena potvrda. Sustavne informacije o spolnosti i zdravlju mladi dobiju kada su već spolno aktivni. To bi bilo kao da krenete voziti auto bez znanja, vozite nekoliko godina i onda vam kažu da trebate u vozačku školu – objašnjava Marina Nekić referirajući se na činjenicu da tek na akademskoj razini, na nekoliko hrvatskih fakulteta postoje kolegiji koji se bave sa spolnosti.

Profesor **Aleksandar Štulhofer** kaže kako podaci o educiranosti naših mladih generacija sugeriraju da prilično zaostaju u znanju o seksualnom i reproduktivnom zdravlju za svojim vršnjacima u sjevernijim zemljama.

Zanimalo nas je postoje li i podaci koji pokazuju povezanost pravovremene edukacije o spolnom zdravlju sa zastupljenošću spolno prenosivih bolesti u zemljama koje edukaciji iz područja spolnosti pridaju važnost, u odnosu na one u kojima su te teme marginalizirane.

– Kada je riječ o mladima, sjever Europe ima značajno bolje indikatore odgovornog seksualnog ponašanja i reproduktivnog zdravlja nego istočna i južna Europa. Činjenica da Nizozemska i skandinavske zemlje imaju najbolje organiziranu seksualnu edukaciju mladih sigurno je u podlozi tih razlika, no vjerojatno i različite kulturne tradicije, uključujući i razliku između protestantskog i katoličkog odnosa prema tijelu, imaju neku ulogu u tome – veli profesor Štulhofer.

PROSTORA ZA POBOLJŠANJE u obrazovnom sustavu u području spolnog zdravlja svakako ima, tvrdi prim. Tatjana Nemeth Blažić koja nam je kao pouzdane izvore informacija o očuvanju spolnog zdravlja preporučila internetske i mobilne aplikacije Spolno zdravlje (<http://spolnozdravlje.hr/>) i Sve o hepatitisu (<http://hepatitis.hr/>) koje su zajednički izradili Hrvatski zavod za javno zdravstvo i Hrvatska udruga za borbu protiv HIV-a i virusnih hepatitisa (HUHIV). U njima se, između ostalog, može pronaći i kalkulator

Profesor **Aleksandar Štulhofer** kaže kako podaci o educiranosti naših mladih generacija sugeriraju da prilično zaostaju u znanju o seksualnom i reproduktivnom zdravlju za svojim vršnjacima u sjevernijim zemljama

rizika, kvizovi, opcija „Pitaj stručnjaka” te tražilica zdravstvenih usluga.

Hrvatski zavod za javno zdravstvo nudi besplatno i anonimno savjetovanje i testiranje na spolno prenosive bolesti u savjetovalištu za HIV i spolno zdravlje. Testiranje se može obaviti i u izvaninstitucionalnim centrima koji djeluju u zajednici, u prostorima organizacija civilnog društva koje rade u suradnji sa zdravstvenim ustanovama poput CheckPoint centra u Zagrebu, udruzi Hepatos Rijeka u Rijeci te udruzi HELP u Splitu. Anonimno i besplatno možemo se testirati na HIV te hepatitis B i C, u nekim centrima i na sifilis, dok je za testiranje na ostale spolno prenosive bolesti potrebna liječnička uputnica.

Klamidijska infekcija, ureaplazma te mikoplazma spolno su prenosive bolesti na koje se najčešće radi test, a muškarci se na njih (po potrebi i na druge spolne bolesti) mogu testirati u Hrvatskom zavodu za javno zdravstvo uz uputnicu liječnika gdje mogu obaviti navedene pretrage iz uzorka obriska uretre, urina ili ejakulata. Žene se mogu testirati uz liječničku uputnicu tako da donesu uzorak obriska vrata maternice koji uzima ginekolog.

Odraslim osobama na temelju anamneze, procjene rizika i kliničke slike ili na preporuku specijalista dermatovenerologa ili urologa, uputnicu izdaje obiteljski liječnik, a učenicima i studentima uputnicu može dati i školski liječnik. Sve navedene pretrage mogu se obaviti uz uputnicu i u županijskim zavodima za javno zdravstvo, a bez uputnice, kada osoba sama zatraži pretragu, uz plaćanje.

– Postoji i test kojim se muškarci mogu testirati na sedam spolno prenosivih bolesti iz jednog uzorka urina (C. trachomatis, N. gonorrhoeae, M. hominis, M. genitalium, U. urealyticum, U. parvum i T. vaginalis), a to se

može obaviti u NZZJZ „Dr Andrija Štampar”, na uputnicu ili uz plaćanje. Također, muškarci se uz preporuku specijalista mogu bez uputnice testirati na neke spolno prenosive bolesti (klamidiju, sifilis, gonoreju, HIV i virusne hepatitis) i u tzv. Popodnevnj klinici u Klinici za zarazne bolesti „Dr. Fran Mihaljević” u Zagrebu – tumači nam prim. Nemeth Blažić koja već petnaest godina radi u Hrvatskom zavodu za javno zdravstvo.

Pitali smo je koje su najčešće spolno prenosive bolesti u Hrvata, ali i koliko se redovito testiramo.

– Prema podacima prijava zaraznih bolesti i raznih istraživanja u Hrvatskoj, jedna od najčešćih bakterijskih spolno prenosivih bolesti je klamidijaza, a od virusnih infekcija, infekcija HPV-om. Slična situacija je i u Europi. Što se tiče podataka o testiranju, ne prikupljaju se nacionalni podaci o broju testiranja na sve bolesti, već samo oni o testiranju na HIV. Godišnje se u savjetovalištima u zavodima za javno zdravstvo u osam gradova 2500 do 3000 korisnika anonimno i besplatno testira na HIV, od čega oko 300 do 350 korisnika u Hrvatskom zavodu za javno zdravstvo. Tamo se godišnje oko 200 korisnika testira na hepatitis B, 200 na hepatitis C te oko 100 korisnika na sifilis. U savjetovalištu za HIV i spolno zdravlje u Hrvatskom zavodu za javno zdravstvo i u CheckPointu Zagreb češće dolaze muškarci (65 posto), a testiraju se punoljetne osobe svih dobi. U savjetovalištu u Hrvatskom zavodu za javno zdravstvo korisnici su najčešće bili u dobnoj skupini od 25 do 39 godina, a u CheckPointu Zagreb više od pola korisnika imalo je manje od 29 godina u trenutku testiranja – kaže prim. Nemeth Blažić.

Na testiranje se najčešće dolazi zbog rizičnog spolnog odnosa – preko 80 posto korisnika došlo je na testiranje nakon nezaštićenog spolnog odnosa s nepoznatom osobom ili kod promjene većeg broja partnera u životu. Neki dolaze i kada započinju novu vezu, pojedinačno ili zajedno u paru, kako bi testirali svoj status i status budućeg partnera. Manji dio korisnika dolazi na testiranje zbog injektiranja droga ili zbog simptoma spolno prenosivih bolesti. Neki dođu jer im je liječnik obiteljske medicine, ginekolog ili urolog preporučio testiranje na HIV zbog dijagnoze neke druge spolno prenosive bolesti.

TESTIRANJE NA HIV, hepatitis, a po potrebi i sifilis odvija se u tri koraka. Započinje anonimnim i povjerljivim razgovorom između savjetnika-liječnika i osobe koja se došla testirati. Savjetnik procjenjuje koliko je osoba

bila ili jest u riziku od zaraze te odgovara na pitanja vezano uz rizike od zaraze spolno prenosivim bolestima i načine zaštite spolnog zdravlja. Korisnik potom dobiva šifru pod kojom se njegov uzorak vodi te mu se izvadi krv. Nalazi testiranja gotovi su sedam ili četrnaest dana nakon vađenja krvi i po koje korisnik osobno dolazi. Ako je to, prema rezultatima nalaza, potrebno, savjetnik korisniku preporučuje druga testiranja i medicinske postupke.

Postoji i takozvani brzi testovi koji rezultate, ovisno o testu, isporučuju u roku od jedne do dvadeset minuta, a obaviti ih možete u udrugama u Zagrebu (CheckPoint Zagreb, LGBT Centar Zagreb), dok ih ostali centri povremeno koriste u akcijama.

U centrima za savjetovanje i testiranje u zavodima za javno zdravstvo i Hrvatskom zavodu za javno zdravstvo u osam gradova u Hrvatskoj, pruža se i usluga savjetovanja o prevenciji spolno prenosivih bolesti. Doktorica Tatjana Nemeth Blažić kaže kako oni koji dolaze na testiranja uglavnom postavljaju dodatna pitanja i zainteresirani su za teme iz područja spolnog i reproduktivnog zdravlja. Žene često pitaju za tumačenje Papa-nalaza, testiranje na HPV ili druge spolno prenosive bolesti, cijepljenje protiv HPV-a, dok muškarci postavljaju pitanja vezano uz HPV i HPV testiranje te testiranje na druge spolno prenosive bolesti.

Spolno odgovorno ponašanje podrazumijeva brigu za svoje spolno zdravlje, pažljiv odabir partnera, korištenje zaštite od neplanirane trudnoće i spolno prenosivih bolesti, ali i redovno provođenje testiranja na spolne bolesti ako za tim postoji potreba. Teško je dati općeniti savjet o tome koliko bismo se često i na koje sve spolno prenosive bolesti trebali testirati jer je svačija situacija individualna.

– Osoba koja je u tijeku jedne godine imala više partnera ili partnerica može prije samog testiranja iskoristiti uslugu savjetovanja s liječnikom-savjetnikom kako bi se procijenila potreba i opseg testova. Muškarcima koji imaju spolne odnose sa osobama istog ili oba spola, preporučuje se raditi test na HIV svakih šest mjeseci ili godinu dana, dok je za žene važno da redovito idu na pregled kod

ginekologa i rade Papa-test – savjetuje doktorica Nemeth Blažić.

Najveći rizik za prijenos HIV-a ili neke druge spolno prenosive bolesti predstavlja spolni odnos bez prezervativa. Stoga, ako prakticirate seks s nepoznatom osobom ili osobom s kojom niste u obostrano monogamnoj vezi, svakako koristite zaštitu. Oralni spolni odnos predstavlja najmanji rizik za prijenos spolno prenosivih bolesti uključujući infekciju HIV-om, dok najveći rizik predstavlja analni odnos gdje je pasivni partner ili partnerica u većem riziku.

Ipak, napominje epidemiologinja Blažić, nezaštićenim oralnim seksom moguće je zaraziti se nekom spolnom bolesti, pogotovo ako zarazne tjelesne tekućine – sjemena tekućina, vaginalni sekret ili krv – dospiju u usta ili ako u ustima postoje oštećenja sluznice (rane, afte, krvarenje). Na taj se način mogu prenijeti genitalni herpes, klamidij-ska infekcija, gonoreja, sifilis, HPV, hepatitis A, HIV.

– Stoga je zaštita potrebna i prilikom oralnog odnosa; zbog toga postoje kondomi s okusom. Zaštita za oralni odnos kada muškarac pruža oralnu stimulaciju ženi je folija od lateksa ili poliuretana (mekane plastike), kojim se prekriva ženski spolni organ.

U SPOLNO PRENOSIVE bolesti spadaju zarazne bolesti koje uzrokuje oko 40 različitih mikroorganizama, virusi, bakterije, gljive, prazivotinje, paraziti. Jedina stopostotna zaštita od spolno prenosivih bolesti je apstinencija, no vrlo pouzdanu zaštitu pruža pravilna i redovita upotreba prezervativa (manja je djelotvornost zaštite kod spolno prenosivih bolesti koje uzrokuju promjene na koži koju kondom ne prekriva kao što je infekcija HPV-om).

Najčešće spolno prenosive bolesti uglavnom nemaju nikakvih simptoma, što ih čini teškim za otkriti. Ipak, ako se javljaju, najčešći pokazatelji infekcije spolno prenosivom bolesti kod muškaraca su iscjedak iz mokraćne cijevi, otežano i bolno mokrenje, crvenilo, svrbež, promjene na sluznici i bol vrha penisa, a kod žena otežano i bolno mokrenje, svrbež, crvenilo i žarenje vanjskog spolovila, promijenjen izgled, količina i miris

Osoba koja je u tijeku jedne godine imala više partnera ili partnerica može prije samog testiranja iskoristiti uslugu savjetovanja s liječnikom-savjetnikom kako bi se procijenila potreba i opseg testova, pojasnila nam je doktorica **Nemeth Blažić**

iscjetka iz rodnice, promjene na sluznici, krvarenje između menstruacija.

No, ne uzrokuju sve spolno prenosive bolesti iste simptome, objašnjava doktorica Nemeth Blažić:

– Gonoreja primjerice uzrokuje obilan gnojni iscjedak iz spolovila te bolno i učestalo mokrenje. Sifilis u prvom stadiju infekcije može uzrokovati bezbolnu ranicu na spolovilu, anusu ili ustima, a u drugom stadiju osip na koži, povišenu temperaturu, grlobolju. Genitalni herpes uzrokuje vodene mjehuriće na spolovilu koji pucaju i stvaraju bolne ranice, peckanje, žarenje, a prva infekcija može uzrokovati i opće simptome (vrućica, glavobolja, slabost). Simptomi trihomonijaze su pjenasti tamnozuti iscjedak neugodna mirisa iz rodnice, peckanje i svrbež u području spolovila kod žena, a peckanje pri mokrenju kod muškaraca. U slučaju akutne infekcije HIV-om (3 do 6 tjedana nakon zaraze) mogu se javiti vrućica, grlobolja, glavobolja, malaksalost, bolovi u mišićima i zglobovima, osip, povećanje limfnih čvorova.

Najučestalije spolno prenosive bolesti su klamidijaza, infekcija HPV-om, mikoplazma i ureaplazma, a njima se mogu zaraziti i muškarci i žene. Genitalna klamidijaska infekcija je najučestalija bakterijska spolno prenosiva bolest u svijetu, pa tako i u Hrvatskoj. Kod većine oboljelih bolest je bez simptoma ili su oni oskudni i zbog toga se naziva i „tihom osalom“. Iako su simptomi klamidijaze obično blagi, zakašnjela dijagnoza i kasno liječenje kod žena može uzrokovati zdjeličnu upalnu bolest koja može dovesti do dugoročnih i ozbiljnih posljedica za reproduktivno zdravlje.

ORALNI SPOLNI ODNOS PREDSTAVLJA NAJMANJI RIZIK ZA PRIJENOS SPOLNO PRENOSIVIH BOLESTI UKLJUČUJUĆI INFEKCIJU HIV-OM, DOK NAJVEĆI RIZIK PREDSTAVLJA ANALNI ODNOS GDJE JE PASIVNI PARTNER ILI PARTNERICA U VEĆEM RIZIKU

Dobra je vijest da klamidijisku infekciju možemo izliječiti antibioticima, baš kao i infekciju mikoplazmom i ureaplazmom, drugim dvjema bakterijskim infekcijama. One također nemaju gotovo nikakve simptome ili su oni blagi ili pak slični simptomima ostalih spolnih bolesti, a ako se ne otkriju mogu uzrokovati komplikacije. Stoga je važno otkriti ih testiranjem kako bi ih mogli liječiti.

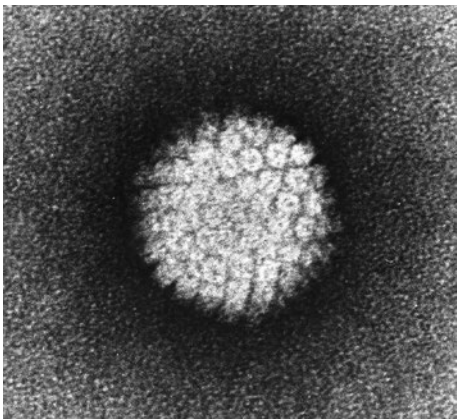
Jedna od najraširenijih spolnih bolesti, s kojom se susretne gotovo 80 posto seksualno aktivne populacije je infekcija HPV-om čiji je uzročnik humani papiloma virus. Postoji oko 150 tipova HPV-a, od čega tridesetak uzrokuje infekcije genitalnog područja. Neki tipovi su niskorizični i ne uzrokuju zloćudne promjene već samo spolne bradavice ili kondilome.

Infekcija HPV-om nema simptome, a ako ima, to su spolne bradavice u genitalnom području. Ipak, dugotrajne neliječene infekcije visokorizičnim tipovima mogu uzrokovati premaligne lezije ili rak spolnih organa ili anusa. S obzirom na to da se HPV prenosi spolnim odnosom (vaginalnim, analnim i oralnim) s osobom koja ima infekciju HPV-om, ali i drugim kontaktima kože na kožu tijekom intimnog spolnog kontakta korištenje prezervativa ne sprječava u potpunosti rizik infekcije HPV-om.

Budući da se radi o virusu, HPV ne možemo liječiti antibioticima, no dobra je stvar da ga u velikoj većini slučajeva organizam kroz neke dvije godine sam eliminira, pogotovo kod mlađe populacije (dvadeset do trideset godina).

Jedno od najčešćih pitanja muškaraca čija partnerica ima HPV, je što poduzeti u tom slučaju.

– Potreban je individualni pristup kod kojeg se uzima u obzir dob, spolno ponašanje i drugi čimbenici rizika. Nema jedinstvenog recepta za sve. Važan je dobar klinički pregled penisa kod dermatovenerologa ili urologa pod povećanjem, pomoću penoskopa,

Sustavne informacije o spolnosti i zdravlju mladi dobiju kada su već spolno aktivni. To bi bilo kao da krenete voziti auto bez znanja – vozite nekoliko godina i onda vam kažu da trebate u vozačku školu – objašnjava **Marina Nekić**

obično uz premazivanje sredstvom koje pomaže uočavanju patoloških promjena na sluznici. HPV je virus kojeg je teško izbjeći ako ste spolno aktivni, mijenjate partnere i ne koristite zaštitu, stoga oko te infekcije ne treba paničariti već pokušati živjeti što zdravije, čime se jača imunološki sustav te raditi redovne liječničke kontrole, a žene obavezno Papa-test – odgovara prim. Tatjana Nemeth Blažić.

DOBRO JE ZNATI da postoji i cjepivo protiv HPV-a, koje je besplatno kroz nacionalni program cijepljenja za učenike i učenice osmog razreda osnovne škole, a mogu se cijepiti i odrasle osobe, uz plaćanje. Djelotvornost cjepiva može biti nešto manja kod osoba odrasle dobi koje su spolno aktivne, ako su već bile u kontaktu s nekim od tipova HPV-a sadržanim u cjepivu, no s obzirom na to da je mala vjerojatnost da su inficirani sa svim tipovima koje sadrži cjepivo, smatra se da cijepljenje ipak može pružiti određenu zaštitu.

Ona najzloglasnija, infekcija HIV-om, također se može prenijeti spolnim putem i to nezaštićenim (bez prezervativa) spolnim odnosom (analnim, vaginalnim ili oralnim). Spolni put nije jedini način prijenosa HIV-a, no u Hrvatskoj je onaj najčešći. HIV (*human immunodeficiency virus*) je virus koji u krajnjoj fazi bolesti uzrokuje AIDS (*acquired immunodeficiency syndrome*). Nakon ulaska u krvotok HIV napada specifičnu vrstu

obrambenih krvnih stanica – T limfocite i bez liječenja postupno dovodi do slabljenja otpornosti organizma.

Ne postoje lijekovi koji mogu infekciju HIV-om potpuno izliječiti, no ima lijekova kojima se ova bolest može uspješno liječiti, koji sprečavaju razmnožavanje virusa i razvoj komplikacija. Ipak, HIV možete spriječiti redovnom i pravilnom uporabom prezervativa, pa stoga nema razloga da sebe i svoju partnericu ili partnera ne zaštitite od te bolesti.

– Testiranje je važan dio odgovornog spolnog ponašanja, jer omogućava rano otkrivanje infekcije i liječenje koje je tada uspješnije, a također se sprečava širenje infekcije na druge ljude. U prevenciju spada i odgovorno spolno ponašanje prema partneru/ici u slučaju da osoba ima neku spolno prenosivu bolest, a to uključuje informaciju i preporuku za testiranje za partnera/icu. Testiranje i liječenje je potrebno za oba partnera, a preporuka je da se tijekom liječenja izbjegavaju spolni odnosi ili koristi kondom – kaže prim. Tatjana Nemeth Blažić.

Ako smo spolno aktivni i tijekom života mijenjamo partnere, a pogotovo ako zaštitu prezervativom ne koristimo u svim slučajevima, velika je vjerojatnost da ćemo doći u kontakt s nekom spolnom bolesti. U tome nema ništa sramotno. Ponekad se zarazimo i nekim drugim virusom, dobijemo upalu grla ili gljivice na stopalima. Ono što je važno je da budemo svjesni rizika zaraze pojedinim bolestima i da napravimo sve što možemo kako bismo spriječili infekciju. Nećemo polizati rukohvat u tramvaju i onda se pitati zašto smo bolesni. Ista je stvar s očuvanjem spolnog zdravlja.

– Ako želite biti seksualno inteligentni, onda je neophodno da se adekvatno brinete za svoje spolno zdravlje. Međutim, ako se odlučite zanemariti svoje spolno zdravlje, ne testirajući se, onda ste pod rizikom da budete seksualno neinteligentni. Vaš je izbor i odluka koliko vam je važno vaše spolno zdravlje – savjetuje na kraju doc.dr.sc. Marina Nekić.

– A mi vam savjetujemo da svoje testiranje, ako za njega ima potrebe, ne odgađate. Jednako kao što svog limenog ljubimca svake godine vozite na tehnički pregled, nemojte oklijevati pregledati ni onog puno važnijeg.

JEDNA OD NAJRAŠIRENIJH SPOLNIH BOLESTI, S KOJOM SE SUSRETNE GOTOVO 80 POSTO SEKSUALNO AKTIVNE POPULACIJE JE INFEKCIJA HPV-OM ČIJI JE UZROČNIK HUMANI PAPILOMA VIRUS